

BOSNA I HERCEGOVINA
VIJEĆE MINISTARA
Generalno tajništvo

Broj: 05-50-1-1297-2/12
Sarajevo, 18. 7. 2012. godine

BOSNA I HERCEGOVINA PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE SARAJEVO			
PRIMLJENO:		19.07.2012	
Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Sedni broj	Broj priloga
01-50-1-15-26/12			

PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BiH

- Zastupnički dom -

SARAJEVO

PREDMET: Odgovor na zastupničko pitanje, dostavlja se

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine je na 13. sjednici održanoj 12. 7. 2012. godine utvrdilo Odgovor na zastupničko pitanje koje je postavio Nermin Purić, zastupnik u Zastupničkom domu Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine.

U privitku prosljeđujemo Odgovor radi dostavljanja zastupniku.

S poštovanjem,

GENERALNI TAJNIK
Zvonimir Kutleša

**БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
САВЈЕТ МИНИСТАРА**

Број: 05-50-1-1297-2/12
Сарајево, 16.7.2012. године

ПУРИЋ НЕРМИН, посланик у Представничком дому Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине, на 26. сједници Представничког дома Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине одржаној 19.04.2012. године поставио је сљедеће посланичко питање:

„Шта Савјет министара БиХ може предузети на заштити имовине босанскохерцеговачких предузећа у бившим југославенским републикама, а која до данас није враћена овим предузећима, нити држава БиХ има од ове имовине било какве користи? Колика је укупна вриједност те имовине и да ли Савјет министара планира шта предузети у циљу рјешавања овог проблема?“

На посланичку иницијативу, Савјет министара Босне и Херцеговине на 13. сједници одржаној 12. 7. 2012. године, утврдио је сљедећи:

ОДГОВОР

Оквирним законом о приватизацији предузећа и банака, „Службени гласник БиХ бр. 14/98“, чланом 2. став 1. је прецизирано да: „у складу ГФАП, овај закон изричито признаје право ентитета, да приватизују предузећа и банке, смјештене на њиховој територији, који нису у приватном власништву“. Дакле, овим законом је прецизирано право ентитета на приватизацију имовине привредних субјеката, која се налази на њиховој територији, као и имовине привредних субјеката, која се налази у другим државама наслеђницама.

Обзиром на наведено, предмет овог захтјева је имовина, која је исказана у Пасивном подбилансу. Право активне легитимације на овој имовини, је углавном номинирано на Федерацију Босне и Херцеговине, Републику Српску и Дистрикт Брчко Босне и Херцеговине. Ови нивои власти, су својим прописима пренијели власничка овлашћења на Дирекцију за пасивни подбиланс, у Федерацији Босне и Херцеговине, у Републици Српској на Развојну банку у Дистрикту Брчко Босне и Херцеговине на Канцеларију за приватизацију Владе Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

Уважавајући садашњу уставно-правну структуру у Босни и Херцеговини, гдје је ентитетима додјељена изричита одговорност за имовину која се налази на њиховој територији, као и права на имовину и обавезе у другим државама наслеђницама бивше СФРЈ, а с циљем ажурирања обавеза надлежних органа, **Савјет министара Босне и Херцеговине донио је Одлуку о обавези заштите државне имовине, финансијских потраживања и дуговања правних лица из БиХ у другим државама бивше СФРЈ („Службени гласник БиХ“, бр. 2/04).**

У члану 1. ове Одлуке прецизно је наведено да право и обавезу активне легитимације за заштиту ствари и права исказаних у Пасивном подбилансу има Агенција за приватизацију у Федерацији Босне и Херцеговине и Министарство за економске односе координацију у РС-у, сада Развојна банка Републике Српске.

Цијенећи значај овог питања, за све нивое власти у Босни и Херцеговини, а с циљем обезбјеђења адекватних капацитета за управљање овом имовином, у више наврата, упућен је захтјев Федерацији Босне и Херцеговине, за ажурирање активности на успостави и организацији рада *Дирекције за управљање Пасивним подбилансом предузећа и банака у Федерацији Босне и Херцеговине*. Наиме, чланом 35б. до 35к. Закона о измјенама и допунама Закона о почетном билансу стања предузећа и банака; („Службене новине Федерације Босне и Херцеговине“, бр. 47/06), право активне легитимације за Пасивни подбиланс номинирано је на *Дирекцију за управљање Пасивним подбилансом предузећа и банака у Федерацији Босне и Херцеговине*. До данас, није успостављен рад ове дирекције, у пуном капацитету. Тренутно су у току активности за формирање ове дирекције.

Имајући у виду напријед наведено, као и актуелност питања, Савјет министара Босне и Херцеговине донио је закључак да се *“Задужују органи који имају право активне легитимације за ствари и права исказана у Пасивном подбилансу; агенције за приватизацију у Федерацији Босне и Херцеговине и Министарство за економске односе и координацију у РС-у односно Развојна банка у Републици Српској, да ажурирају своје обавезе које су утврђене у Одлуци Савјета министара Босне и Херцеговине о обавези заштите имовине исказане у Пасивном подбилансу.”*

С обзиром на врло учестале захтјеве за примјену Анекса Г, као правног оквира за заштиту ове имовине, од стране грађана и других правних лица у Босни и Херцеговини, као и субјеката из других држава насљедница бивше СФРЈ, представници Босне и Херцеговине су иницирали расправу о спровођењу Анекса Г, на састанку Сталне заједничке комисије виших представника држава насљедница бивше СФРЈ, као форума, који је чланом 4. Споразума добио овлашћења за предузимање ефикасних мјера за спровођење Споразума, у Београду, дана 17.09.2009. године. *На истом је састанку донесена Препорука бр. 5, којом су све државе насљеднице потврдиле безусловно спровођење Анекса Г.*

У практичним импликацијама примјене Анекса Г, евидентна су врло различита понашања, како субјеката у другим државама насљедницама, тако и домаћих субјеката активне легитимације, који имају обавезу извршавања поврата права, дефинисаних Анексом Г Споразума о питањима сукцесије бивше СФРЈ.

Како би ажурирали своје обавезе, у оквиру својих овлашћења, Министарство финансија и трезора БиХ је упутило захтјеве Министарству иностраних послова Босне и Херцеговине за упућивање дипломатских нота с циљем обезбјеђења примјене Анекса Г, те према нашим информацијама, Министарство иностраних послова Босне и Херцеговине је реализовало активности у складу с овим захтјевима.

Исто тако, Савјет министара Босне и Херцеговине је, приликом разматрања Извјештаја о преговорима Експертне делегације Босне и Херцеговине с делегацијом Републике Хрватске, о Нацрту билатералног уговора о имовинско-правним односима, донио закључак, *„да се од влада ентитета и Брчко Дистрикта БиХ затражи извјештај о евиденцији имовине из пасивног подбиланса правних лица са територије Републике Српске, Федерације Босне и Херцеговине и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине, у другим државама насљедницама бивше СФРЈ.“*

Поступајући по наведеном закључку Савјета министара Босне и Херцеговине, Министарство финансија и трезора Босне и Херцеговине у више је наврата писаним путем затражило од влада ентитета и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине, извјештај

о евиденцији имовине пасивног подбиланса правних лица, чије се сједиште налази на територији дотичног ентитета и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине. Међутим и поред нашег инсистирања, путем телефона и писмених ургенција, на обавезу из наведеног закључка, **до данас нисмо добили потпуне податке од субјеката који имају активну легитимацију у Федерацији Босне и Херцеговине, Републици Српској и Брчко Дистрикту Босне и Херцеговине. Наиме, достављени су дјеломични и непотпуни подаци.**

Исто тако, Савјет министара Босне и Херцеговине разматрао је информацију о наплати потраживања фирми из Босне и Херцеговине од СДПР-а и закључио да Министарство финансија и трезора БиХ, оствари пуну координацију субјеката, који имају право активне легитимације у остваривању права и обавеза по основу пасивног подбиланса. Активности наплате потраживања од СДПР-а, одвијале су се кроз непосредни контакт с представницима СДПР-а. На састанцима који су одржани у Београду и Сарајеву, гдје је требало сравнити стања, изостала је активност појединих субјеката који имају право активне легитимације, па је до сада овај посао дјеломично реализован. Врло је значајно истаћи, да је Влада Федерације Босне и Херцеговине, својим закључцима, дала пуни капацитет Агенцији за приватизацију за реализацију ових активности, као субјекта којем је непосредно утврђено право активне легитимације за наведена потраживања.

Имајући у виду напријед наведено, а у циљу рјешавања питања заштите наведене имовне, Савјет министара БиХ сматра, да субјекти активне легитимације, Агенција за приватизацију у Федерацији БиХ, Дирекција за пасивни подбиланс односно Развојна банка Републике Српске и Канцеларија за приватизацију Владе Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине, обавезни су да ажурирају своје активности, што је и био закључак Савјета министара БиХ.

Када су у питању активности које Савјет министара БиХ предузима ради досљедне примјене Анекса Г оне се односе на закључивање споразума о имовинско-правним односима са Републиком Хрватском, који је био обострано усаглашен, те слања нове ноте Републици Србији због начина на који се жели извршити приватизација дијелова предузећа насталих на територији других република бивше СФРЈ.

Влада Републике Хрватска донијела је Уредбу о забрани располагања некретнинама на територију Републике Хрватске (НН.36/91), којом се забрањује располагање, продаја, замјена, даровање, пренос права, коришћење, давање у закуп и привремену употребу некретнина на територији Републике Хрватске која су у власништву, посједу, на коришћењу или управљању органа и институција федерације, република и покрајина Косова и Војводине.

Такође, наложено је земљишно књижним канцеларијама надлежног општинског суда да по службеној дужности изврше забрану забране у земљишним књигама.

Поступајући на овакав начин Република Хрватска не примјењује Анекс „Г” Споразума о питањима сукцесије, јер не омогућава остваривање стечених права, а као разлог наводи се претходно закључивање билатералног уговора о имовинско правним односима.

Уговор о питањима сукцесије је Међународни Уговор који је закључен у Бечу 29.06.2001. године између држава сукцесора бивше СФРЈ. Сабор Републике Хрватске

ратификовао је доносећи Закон о потврђивању уговора о питањима сукцесије ("Народне новине број 2/04"), а ступио је на снагу 2. јуна 2004. године.

Република Хрватска је чланица Савјета Европе од 6.11.1996. године, те су судови у Републици Хрватској дужни да примјењују Европску Конвенцију о људским правима и основним слободама, а у контексту заштите имовине посебно члан 1. протокола бр. 1 Европске конвенције о људским правима и основним слободама, према којем *„Свака физичка и правна особа има право на несметано уживање своје имовине. Нико не може бити лишен своје имовине, осим у јавном интересу и под условима предвиђеним законом и општим начелима међународног права“*.

Са Републиком Хрватском је усаглашен нацрт Уговора између Републике Хрватске и Босне и Херцеговине о уређењу имовинско правних односа, међутим до његовог потписивања још увијек није дошло из разлога што нису усаглашени ставови унутар делегације Босне и Херцеговине. Наиме, на предложени текст Уговора који је претходно усаглашен са Републиком Хрватском, није дата сагласност од стране новоформиране делегације за преговоре, из разлога што су представници из Републике Српске у делегацији изнијели примједбе у смислу процедуре закључивања међународних уговора, тако и права из Анекса „Г“ Споразума о питањима сукцесије првенствено признавање и остваривање имовинских, стечених и станарских права избјеглих и прогнаних лица из Републике Хрватске.

Понашање Републике Хрватске у извршавању обавеза из Анекса Г је у суштини не конзистентно, из разлога што је прихватила провођење Споразума о питањима сукцесије и исто потврдила прихватањем Препоруке бр. 5. У конкретном понашању исто условљава закључивањем билатералних уговора. **Врло је јасно, да за провођење Анекса Г, није услов закључивање билатералног уговора, него могућност за ефикасније провођење.**

Са друге стране Влада Републике Србије донијела је *Уредбу о измјени уредбе о заштити имовине дијелова предузећа чије је сједиште на територији република бивше СФРЈ*.

Намјера редефиниције имовинско-правних односа, односно легализовања незаконитих активности које се предузимају према имовини физичких и правних лица из Босне и Херцеговине, видљива је у **члану 2. Уредбе којим се налаже закључивање споразума**, што представља акт оспоравања права власништва. Овим се чином избјегава тржишна верификација вриједности дионичког капитала и истовремено се нарушава укупна структура капитала, која је утврђена у поступку регистрације предузећа.

Физичка и правна лица из Босне и Херцеговине, присиљавају се на закључивање финансијског аранжмана о продаји, што у потпуности негира примјену члана 2. Анекса Г Споразума о питањима сукцесије бивше СФРЈ, односно у суштини представљају узурпацију права власништва.

Јасно је, да је дефиниција власничких односа унутар предузећа, одређена оснивачким актима, гдје је успостављена власничка структура капитала, што подразумијева и начин остваривања права власника на капиталу, који је номиниран на субјекте из Босне и Херцеговине, на дан 31.12.1990. године.

Дакле, правно релевантан може бити само власнички статус на дан 31.12.1990. године, односно с тим у вези, искључиво су релевантни оснивачки акти у којима је дефинисан власнички статус на референтни датум, или власнички статус који су субјекти из Босне и Херцеговине дефинисали оснивањем заједничких фирми у Републици Србији, што је био случај.

Без обзира што је овај орган, прецизирао ставове у вези с примјеном Уредбе, који су прослијеђени надлежним органима Републике Србије и што је Стална заједничка комисија виших представника држава наслједница, усвојила Препоруку бр. 5. којом се све државе наслједнице обавезују, на безусловно спровођење Анекса Г и даље је на снази примјена ове Уредбе.

Важно је истаћи да је Међународна конвенција о заштити људских права и основних слобода, чланом 1. Протокола I. који је потписан у Паризу у марту 1952. године и коју су прихватиле све чланице Савјета Европе, а која је саставни дио уставног поретка обје државе, дефинисала сљедеће;

Свако физичко или правно лице има право на мирно уживање свога власништва. Нико се не смије лишити свога власништва, осим у јавном интересу, и то само уз услове предвиђене законом и општим принципима међународнога права.

У Сарајеву треба да се одржи састанак Сталног заједничког одбора високих представника земаља наслједница, тијела које прати цјелокупну имплементацију Споразума о питањима сукцесије, на коме ће БиХ заступати ставове о досљедности примјене Анекса Г, без икакве резерве и условљавања закључивања посебних споразума.

BOSNA I HERCEGOVINA
VIJEĆE MINISTARA
Generalno tajništvo

Broj: 05-50-1-1297-1/12
Sarajevo, 9. 7. 2012. godine

05-50-1
11-07-2012

BOSNA I HERCEGOVINA
PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PRIMLJENO:	11-07-2012		
Organizaciona jedinica	Klasifikacioni broj	Redni broj	Broj priloga

01-50-1-15-26/12

PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BiH

- Zastupnički dom -

SARAJEVO

PREDMET: Odgovor na zastupničko pitanje, dostavlja se

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine je na 12. sjednici održanoj 4. 7. 2012. godine utvrdilo Odgovor na zastupničko pitanje koje je postavio Nermin Purić, zastupnik u Zastupničkom domu Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine.

U privitku prosljeđujemo Odgovor radi dostavljanja zastupniku.

S poštovanjem,

GENERALNI TAJNIK
Zvonimir Kutleša

**BOSNA I HERCEGOVINA
VIJEĆE MINISTARA**

Broj: 05-50-1-1297-1/12
Sarajevo, 9. 7. 2012. godine

Nermin Purić, poslanik u Predstavničkom domu Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, na 26. sjednici Predstavničkog doma održanoj 19.04.2012.godine, postavio je sljedeće poslaničko pitanje:

“Šta Vijeće ministara BiH može poduzeti s ciljem rješavanja statusa građana porijeklom iz BiH koji žive u državama u okruženju, a koji se osjećaju pripadnicima BiH i žele biti dio ove države. Navest ću samo primjer bosanskohercegovačke zajednice u Albaniji koja broji nekoliko hiljada građana porijeklom iz BiH, a koji baštine bosanskohercegovačku kulturu i tradiciju i njihov je položaj mnogo lošiji u odnosu na ostale manjine u toj državi. Sličnu sudbinu naravno doživljavaju i građani u drugim državama iz bliskog okruženja. Dakle, šta Vijeće ministara može i planira li išta poduzeti sa ciljem rješavanja ovog pitanja?”

Na postavljeno pitanje, Vijeće ministara Bosne i Hercegovine je na 12. sjednici održanoj 4. 7. 2012.godine, utvrdilo sljedeći

ODGOVOR

Suradnja sa susjednim zemljama i regionalna suradnja utvrđeni su kao jedno od vanjsko-političkih prioriteta. U tom kontekstu suradnja sa udruženjima BiH iseljništva u susjednim zemljama i regionu jeste značajan segment rada diplomatsko-konzularnih predstavništava BiH.

Kada je u pitanju Albanija i državljani te zemlje porijeklom iz BiH, poznato je da BiH još uvijek nije otvorila svoje diplomatsko-konzularno predstavništvo u toj zemlji, prvenstveno iz ekonomsko-financijskih razloga. No, na inicijativu BiH zajednice u Albaniji, a u cilju bolje suradnje te zajednice sa BiH, otvoren je Počasni konzulat BiH sa sjedištem u Draču, a za počasnog konzula imenovana osoba pripadnik BiH zajednice u toj zemlji.

U cilju uspješnije komunikacije zaključen je i Sporazum o slobodnom viznom režimu sa Albanijom i time stvorene pretpostavke da građani Albanije, uključujući i pripadnike BiH zajednice u toj zemlji mogu slobodno, bez viza, putovati u BiH.

Otvorene su mogućnosti da se putem različitih bilateralnih sporazuma zaključenih sa Albanijom osiguraju uvjeti za svestraniju suradnju na kulturnom, obrazovnom, naučno-tehničkom i sportskom planu te time dodatno unaprijede odnosi dvije zemlje a što je kompatibilno interesima BiH zajednice u Albaniji.